

Levenspad

Gemaakt door *An Van der Slagmolen* in september 2020

We zijn in onze “Out of the box verhaal” eerst begonnen met mythologie, maar Freddy stond liever met zijn voeten op de grond. Ik tracht de mens centraal te zetten, meer in de richting van de antropologie.

Het resultaat van Freddy was interessant, maar ik ben eerder gaan kijken naar het proces die voorafging om het werkje van de 4 stukjes uit de zee te realiseren.

Freddy had in augustus een inspirerende wandeling gemaakt op het strand, aan 't zeetje, In mijn verbeelding zie ik een verlaten strand, een ideale plek om te bezinnen.

Bij een eerste ontmoeting hoor ik dikwijls de opmerking: “Gij zijt zeker niet van hier!”. Een zin is voldoende om te verraden dat ik niet echt geboren en getogen ben in deze streek. Tja, ik moet toegeven, ik heb niet altijd aan de zee gewoond. Ik ben opgegroeid in het “Hartje van België”, in Brabant, meer bepaald in het Pajottenland. Pajottenland, vol landelijke taferelen, maar geen zeetje. Toen mijn moeder er niet meer was, kon al die schoonheid me daar niet meer bekoren. De diamant was verdwenen, ik zag geen schittering meer. Dat is intussen al een kwart eeuw geleden. Uiteindelijk heeft de zee me naar hier gelokt. Dat was niet moeilijk, want ik voelde me van jongs af, méér kind van de zee.

Ik kan best begrijpen dat mijn afkomst jou minder interesseert, maar ik wou eigenlijk bedoelen dat veel dingen zijn proces kent, een weg die moet bewandeld worden.

Freddy heeft tijdens zijn wandeling geluisterd, geroken, gezien en stilgestaan, en soms eens iets van naderbij bekeken en een keuze gemaakt of het de moeite waard was het op te rapen en mee te brengen naar huis.

Zo kan ik zijn wandeling vergelijken met het levenspad die ieder beleeft. Je luistert, ruikt, proeft, ziet en voelt. Dit zijn signalen die we opvangen uit onze omgeving.

Signalen absorberen we op zoals een spons en we denken na over hoe we hiermee verder gaan, zoals Freddy zijn weg verder zette, iets zag, stopt, nog eens van naderbij bekeek en besloot om het op te rapen.

Ooit zei een geleerde (René Descartes): “Ik denk, dus ik ben.” En afhankelijk van wat je denkt pas je je gedrag of je weg aan. Interessant, maar niet voldoende, want van denken geraakt je hoofd overvol en kan je niet meer helder denken en de signalen zwakken af of je vangt ruis. Je ziet niet meer zo scherp zoals voorheen, want er is een dichte mist om je heen gesloten. Je bent bang om van je pad af te dwalen, want wie weet waar je terecht komt! Een afgrond misschien...? Je snakt naar duidelijkheid. Dan heb je een pauze nodig, een stilstand om even rond te kijken, welke weg heb je al gedaan en wat is je doel, waar wil je heen? Neem je iets of iemand mee van uit je verleden die je helpt om je doel(en) te bereiken? Heel moeilijk

om knopen door te hakken als je alleen maar denkt, want om je doel voor ogen te zien en je daarop te kunnen voorbereiden heb je verbeelding nodig. Zo had Einstein een andere theorie: “Logica brengt je van A naar B. Verbeelding brengt je overal.”

Als ik vraag: “Is dat alles, deze 4 stukjes uit de zee die Freddy is tegengekomen tijdens zijn wandeling?” dan zijn er misschien mensen die zonder aarzeling antwoorden: “neenee, het strand ligt vol met dingen!”, maar eigenlijk moeten we voorzichtiger zijn, want dit zijn veronderstellingen, de “vooroordelen” die mensen maken om iemand anders naar waarde te schatten. We waren bij die wandeling eigenlijk niet aanwezig. Dus we weten het niet met 100 % zekerheid.

Hij zal misschien nog wel andere dingen zijn tegengekomen, maar heeft het op zijn weg niet opgemerkt, of vond het niet interessant om mee te nemen naar huis. Hij heeft enkel die 4 stukjes van de zee dat hem aansprak meegenomen. Zo is het ook in het leven, soms gaan we aan lichtpuntjes voorbij, momenten die je een gelukkig gevoel kunnen bezorgen, maar die je niet eens opmerkt, zoals een student die uiteindelijk een diploma behaald, maar in plaats om dit eens goed te vieren, zich zorgen maakt over hoe hij aan een goede job geraakt. Hij leeft dan niet in het heden.

Het is ook niet altijd nodig om meer mee te nemen, want je moet het dragen. Als je te veel meeneemt, wordt het een ballast. Je kan ook dingen tegenkomen die de tand des tijds hebben overleefd, dingen die je niet wist dat ze heel de tijd in je vest of rugzak zaten. Als het te veel wordt, dan is het goed om af te vragen of het wel de moeite is om dit allemaal in je verdere reis mee te zeulen. Als het je niet helpt, dan is het beter om los te laten, wat niet altijd gemakkelijk is. Het vraagt soms veel moed, maar geeft je daarna een opluchting als beloning.

Besluit:

Zo komt het erop neer, dat je je evenwicht wil trachten te bewaren op je levenspad;

De balans tussen gecoördineerde bewegingen van je armen en benen, je lichaamshouding die je telkens moet aanpassen als je een stap doet;

Keuzes die je in je leven maakt. Welk gewicht je in de schaal legt,... Of worstel je met het stemmetje van de duivel en kan een engel je tot bedaren brengen? Of zijn hart en verstand onverenigbaar? ...

Materiaal en betekenis:

Het werk stelt een personage voor op het moment dat zijn hoofd vol is geraakt, het niet allemaal zo duidelijk ziet, leeft in een moment van waas, mist en wolken... Er dan is hij bij gaan zitten om een pauze te nemen. Hij neemt een spiegel ter hand om te kijken, wat er in het verleden is gebeurd, wat hij heeft bereikt en vergelijkt wat zijn doelen waren.

Het personage heeft een “gaatjes”-patroon, dat verwijst naar een spons, hoe wij signalen van buitenaf waarnemen en opnemen. Hij is grijs, want hij is een deel van de grijze massa (=bevolking) en als je goed kijkt heeft hij een glans (=zijn goede kwaliteiten als je goed kijkt naar die persoon).

Zijn zicht is niet scherp, want hij zit tussen wolken en mist (watte).

In zijn ene hand heeft hij een spiegel om naar het verleden te kijken, in de andere een balans om de keuzes die hij krijgt af te wegen.

In de balansschaaltjes vind je vlinders die het symbool weergeven van verandering, transformatie. In de balansschaaltjes kan het gaan tussen goed of kwaad, tussen verstand of hart,...

Op zijn rug is er een overvolle rugzak, gevuld met symbolen :

Parel: symbool van tranen en kostbaars

Vlinder: transformatie, magie, schoonheid, balans, gratie en liefde;

Dennenappel: warmte, gezelligheid bij op zijn gemak voelen, maar gesloten deuren bij ongunstige sfeer;

Rozeblaadjes: vreugde, geluk, gelegenheid en liefde;

Paperclip: gehechtheid, binding met iets of iemand;

Schelp: leven, vruchtbaarheid en wedergeboorte;

Mos: symbool van ondergrond en voedingsbodem, een leefwereld die vaak meer verbergt dan op het eerste zicht merkbaar is;

Oranje bloem of ster voor positieve momenten, speelsheid en innovatie;

Prikkers: zelfverwijt, de pijn en angst die je niet los kan laten;

Stenen: balast, overtuigingen die in het verleden je geholpen hebben, maar nu je eerder hinderen.